

Говор првог потпредседника Владе Србије и министра спољних послова Ивице Дачића на свечаности поводом обележавања Дана српске дипломатије:

„Уважене екселенције,
Поштоване даме и господо,
Драге колегинице и колеге,

Добро дошли на Дан српске дипломатије.

Велика ми је част и задовољство што могу да вас поздравим и да свим припадницима Министарства спољних послова Републике Србије честитам Дан дипломатије.

Свечано обележавање овог датума израз је неопходности да се дипломатија, као изузетно важан сегмент функционисања државе и друштва, јасно и означи као такав. Такође, ово је и прилика да се сумирају резултати досадашњих спољнополитичких активности Републике Србије.

Српска каријерна дипломатије се, обновом Музеја српске дипломатије, и установљавањем свог дана враћа свом изворишту немањихкој дипломатији светосавског пацифизма, поносна на постигнуте резултате који су остварени у протекле четири године. Поменимо само неке од њих који су допринели да Србија од објекта светске политике постане партнер и субјекат – српско председавање ОЕБС-у, дипломатска акција Не Косово – Унеско, повлачење признања Косова од стране једног броја земаља, направили смо прву изложбу о Јасеновцу у Уједињеним нацијама након Другог светског рата.

Од самог свог настанка, од момента продирања свести да се проблеми уместо сукоба могу и морају решавати мирним путем, дипломатија се наметнула као врхунски *modus operandi* у односима између владара и држава. Посматрано у историјској перспективи, успостављање и очување мира нимало није било лако, као што није лако ни сада. Потребно је много знања, вештине, труда и рада да се пронађе оптимално решење у оквиру реално могућег. Зато је посао у дипломатији често невидљив, а итекако одговоран,

значајан и исцрпљујући. Зато су и захтеви дипломатске професије врло брзо поставили одговарајуће стандарде за све оне које желе њоме да се баве. У првом реду то је љубав према својој отаџбини јер је дипломатски позив патриотски позив, широко образовање, вештина комуникације, способност уочавања нијанси и њиховог правилног тумачења и непресушна воља да се путем преговора дође до прихватљивог решења.

Поштовани пријатељи,

У дугој и често турбулентној историји српског народа и државе било је пуно искушења, тешких испита за нашу дипломатију. На ове перманентне изазове који чине ову професију осетљивом и специфичном, трудили смо се да одговоримо знањем, умећем, искуством и доследношћу. Управо су се на овим линијама истицала највећа имена дипломатског и интелектуалног миљеа Србије као што су Стојан Новаковић, Милош Црњански, Растко Петровић, Јован Дучић, Бранислав Нушић, Милан Ракић, Иво Андрић и многи други на које смо ми неизмерно поносни. У сенци ових имена стоји значајан број каријерних дипломата, који су подједнако достојно представљали своју земљу.

Данас Република Србија, поштујући своју прошлост и са великим осећањем одговорности према будућности, у средиште своје спољне политике ставља очување мира и стабилности, што није само по себи циљ, већ процес и пут који захтевају посвећеност и континуирано улагање свих напора да тако и остане. Убеђени смо да се залагањем и деловањем у корист мира и стабилности омогућавају економски развој и напредак наше земље, као и постизање благостања свих наших грађана. Оваквим профилисањем наше спољне политике, промовисањем мира и стабилности, дајемо немерљив допринос побољшању односа у нашем окружењу, што је довело до тога да у целокупној међународној заједници будемо препознати као поуздан, одговоран и предвидив партнер. Тежња за миром и стабилности је константна и увек ћемо бити отворени за све разговоре, идеје и иницијативе усмерене ка постизању ових императива. Најбоља потврда исправности нашег постављања и понашања представља евидентни пораст угледа Републике Србије и стално ширење круга пријатеља у свету, због чега смо изузетно задовољни.

Република Србија наставља свој европски пут као спољнополитички приоритет, у жељи да се формално и суштински чвршће интегрише у породицу европских народа, где је одувек и припадала. На том путу постоје помаци, нова поглавља су се отворила у приступним преговорима, али тај процес не одговара динамици остварених реформи које ужурбано спроводимо, усвајајући и примењујући стандарде развијенијих европских земаља. Предано радимо на остваривању пуноправног чланства у Европској унији, очекујући да процес проширења уђе у нову фазу, где би Република Србија, као доказано стабилан и одговоран партнер, допринела да Унија постане снажнија. Искрено верујемо да је једна од фундаменталних вредности Европске уније као највећег мировног пројекта у историји, разноликост и богатство њених држава чланица, које ће се употпунити уласком Републике Србије. Наша земља је отворена за промене које жељно ишчекујемо, али не намеравамо да изгубимо своје вредности. Те вредности су заправо одувек и биле европске са одређеним особеностима иманентним српском националном бићу.

Када је реч о Косову и Метохији, јасно истичемо као и небројано пута до сада, нашу опредељеност да се ово питање решава дијалогом, без фаворизовања било које стране. Решеност да наставимо разговоре и уздржана реакција на недавне провокације су најбољи показатељи нашег зрелог и мудрог приступа. Демократски капацитет српског друштва изражен, између осталог, кроз остваривање унутрашњег дијалога о Косову и Метохији, додатно учвршћују легитимитет наше позиције да искључиво кроз разговоре дођемо до (обострано) прихватљивог решења, без уцена и наметања. За нас је од суштинске важности двосмерност овог процеса. Очекујемо да представници привремених институција у Приштини испуне свој део договорених обавеза, као нужну претпоставку успешног исхода, коме годинама тежимо.

Република Србија је уложила и наставиће да улаже максималне напоре како би односи са суседним земљама били на што вишем нивоу. Од суштинске је важности да се сви канали комуникације искористе за даљу сарадњу и размену мишљења на актуалне теме. Сматрамо да добра пословна клима и чвршће економске везе могу бити веома корисни за даље јачање процеса поверења између земаља Западног Балкана.

Такође, наставићемо са развојем и обнављањем традиционално пријатељских односа са великим бројем земаља на свим меридијанима, као што су Русија, Кина, САД, Индија, земље Африке, Латинске Америке и Блиског истока. Подлога наших односа су међусобно уважавање, подршка и жеља за унапређењем економских односа, за шта постоје реалне претпоставке.

Имао сам ту част да будем први министар спољних послова који је 2015. године увео овај дан, а данас ћу имати задовољство да људима који су у протеклим годинама са нама сарађивали на пројектима Министарства спољних послова изразим поштовање за њихов допринос подизању угледа и заштити виталних интереса Републике Србије уручујући им Штит са грбом Немањића, оснивача српске државности, духовности, просветитељства и дипломатије.

Данас ће Витезови реда Змаја – Витезови српске дипломатије постати људи који су се посебно издвојили у сарадњи у области очувања културног идентитета, хуманитарног рада, задужбинарства, као и очувања културе сећања на жртве Првог и Другог светског рата: Роксанда Илинчић, прог. др Љиљана Марковић, Марина Арсенијевић, Арно Гујон, Мила Малруни, Ребека Мекдоналд, проф. др Гидеон Грајф, Јелена Бухач Радојчић, Гојко Рончевић Мраович, потомак Војводе Степе Степановића - др Ивана Лучић и др Слободанка Грковић - потомак Милунке Савић, као и проф. Роуз Гојић Стивенсон - потомак Давида Албале.

Веровали или не, неке од првих дипломатских униформи сачинила је Милица Бабић, супруга нобеловца Иве Андрића, а израђивао их је „Гучи“. А данас је са нама и Роксанда Илинчић чији модни дизајн носе врло важне особе у више од 40 земаља света. Пошто је у Министарству већи број жена, велике су шансе да мушка мода дипломатске униформе једног Гучија, буде Роксанда стајл дипломатија еманципованих успешних жена дипломата.

Данас ћемо отворити и изложбу Марине Гавански Зизис, академског сликара и почасног конзула Републике Србије у Канади, а сутра ће потомак Давида Албале Роуз Гојић

Стивенсон и проф. Др Гидеон Грајф на Филолошком факултету представити јубиларну монографију – Стогодишњак о два велика догађаја: Кад се вијорила српска застава на Белој кући и 100 година Балфурове декларације.

Користим прилику да се посебно захвалим преживелим логорашима Јасеновца и експерту за Јасеновац, Гидеону Грајфу, директору изложбе у Уједињеним нацијама, као и потомцима Војводе Степе Степановића и Милунке Савић на сарадњи са Министарством спољних послова у протекле четири године.

Данас је дан када ће и уважени амбасадор, проф. др Дарко Танасковић, добити признање за допринос каријерном дипломатском корпусу, што мене као шефа српске дипломатије чини изузетно поносним.

Драги пријатељи,

На темељу успеха, али и извучених поука које нас умногоме обавезују, у складу са потребама актуелног тренутка, желим да истакнем да ћемо наставити са снажењем Министарства спољних послова кроз даљу професионализацију, модернизацију и подмлађивање дипломатског кадра. Ова професија поред разноврсних знања и вештина захтева пуно одрицања и упркос увреженом мишљењу, једина привилегија која остаје јесте осећај унутрашњег задовољства сваког дипломате да је радио и ради у најбољем интересу своје државе и народа.

Још једном бих честитао припадницима Министарства спољних послова Дан дипломатије и пожелео свима нама успешан и срећан рад.

Хвала на пажњи.

Све за Србију - Србију ни за шта.

Живела Србија!"